

turligvis har gjort os meget nøje overvejelser over, hvordan får vi den bedst dækkende betegnelse. Det, der er problemet, er jo, at i ord som medbringe og bære ligger der jo, at man skal have det på sig – det er så også til hr. Simon Emil Ammitzbøll og Det Radikale Venstre – og det er jo præcis der, at vi i hvert fald har opdaget, at der er en uklarhed i forbindelse med de ændringer, vi lavede sidst som følge af den diskussion, der var omkring besiddelse af kniv. Vi vil jo også gerne have en sikkerhed for, at loven er dækkende i de tilfælde, hvor man har til hensigt at begå noget kriminelt eller gøre noget kriminelt og smider våbnet ud i handskerummet eller bagagerummet i sin bil.

Jeg vil da godt sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at man selvfølgelig kan gøre sig meget lystig over, at vi her gerne vil have en sikkerhed for, at nogen ikke skal kunne omgå den lovgivning, vi i fællesskab gennemførte, ved at kunne skjule genstande, ikke i lommerne, men ved at lægge dem ude i handskerummet i sin bil og så ellers, når politiet har været der og visiteret, rende ud og hente det våben, vedkommende har tænkt sig at bruge på et diskotek.

Formålet med lovforslaget er sådan set at sikre, at man ikke skal kunne omgå de skrappe regler, som et enigt Folketing var med til at gennemføre, for så vidt angår spørgsmålet om, hvornår det er lovligt at besidde kniv.

Dermed er mit svar også til Det Radikale Venstres ordfører, at når det gælder spørgsmålet om, hvad der så er lovligt og ulovligt, så vil jeg sige, at en kniv altså ikke bliver mere lovlig af, at den ligger i et handskerum eller i et bagagerum. Hvis det er en stor savtakket dolk, der er 12 cm lang, så er det ulovligt at besidde den, og så er det sådan set lige meget, om den ligger i et bagagerum, eller hvor den nu ligger henne.

Hvis vi tager en person, som er på vej på jagt eller fisketur, og som lige vil ind i Brugsen og købe lidt til madpakken, så betyder det altså ikke, at personen, hvis politiet skulle åbne den på-gældende kvindes eller mands bil, så bliver anklaget for at have overtrådt reglerne på området. Tværtimod har vi jo en regel om, at hvis du har et lovligt formål, hvis du kan godtgøre, at grunden til, at du f.eks. har en jagtkniv eller en dykkerkniv liggende i dit bagagerum, er, at du faktisk skal ud og bruge den i et lovligt ærinde, så er der ingen problemer i det her.

Ellers ville vi altså få det problem, at vi i fællesskab var enige om at stramme reglerne, så man ikke kunne bruge og medbringe kniv f.eks.

på et diskotek, men at man kunne omgå reglerne ved så bare at kyle den ud i bilen og håbe på, at man, når politiet var væk, kunne gå ud og hente den. Der vil vi gerne have en sikkerhed for, at politiet har mulighed for at retshåndhæve grundigt på området. Det er det, der er årsagen til, at ordet besidde har optaget os, men altså også Folketinget så meget.

Jeg håber, det giver hr. Simon Emil Ammitzbøll et mere grundigt svar på, hvorfor vi har valgt at medtage det her i lovgivningen. Det er for at have en sikkerhed for, at lovgivningen også kan retshåndhæves.

Det andet, som den radikale ordfører var meget optaget af, var, hvorfor vi har valgt den model, vi har, med brede definitioner og ikke begynder at køre med lister. Jeg er bekendt med, at i hvert fald Dansk Industri har haft det samme synspunkt. Til det er der at sige, at præcis på det her område udvikler tingene sig hele tiden teknologisk. Det er sådan set ikke en underkendelse af, at andre lande ikke kan finde ud af tingene, men mange andre lande har erkendt, at det altså er voldsomt, ikke kun bureaukratisk, men der bliver altså også en meget stor tidsforskydning, hvis man hele tiden administrativt skal ind og ændre lister, hvis der er nye våben, man gerne vil have forbudt eller have kontrolleret på listen.

Man kan sige, at det smukke ved den måde, vi lovteknisk har lavet lovforslaget her på, er, at uanset om det er i internationale fora, man beslutter sig for nye lister, eller det er andre lande, så kan de gælde umiddelbart i Danmark. Så vi er altså ikke i en situation, hvor vi hele tiden skal sidde via bekendtgørelser eller andet og rette tingene til med den forsinkelse, det måtte give. Så jeg vil sige, at det sådan set er for at dække os ind med hensyn til, at teknologien ofte overhaler os politikere indenom.

For dem, det her vedrører, kan der jo ikke være den store tvivl om, hvad lovgivningen handler om, så derfor er lovgivningen blevet udarbejdet lovteknisk på den her måde. Det er simpelt hen for at have en sikkerhed for, at vi ikke laver huller i lovgivningen, eller at der retsmæssigt bliver huller på et givet tidspunkt.

Kl. 18.05

Fru Anne Baastrup nævnte, at man i andre lande havde valgt en politisk følgegruppe-model. Det er ikke, må jeg blankt erkende, noget, jeg selv har hørt så meget om, men det må vi jo dyrke under udvalgsbehandlingen. Da jeg ikke kender noget til det, ved jeg ikke, om det er no-